

[Minister Hans Sølvhøj.]

offentliges side gør vi alt, hvad vi kan, netop for at opmuntre den private indsats, og altså også på dette område.

Lembourn: Jeg vil gerne sige, at jeg ikke alene tænkte på udsendelse af eksperter, men på, at der kan være noget rimeligt i, at man for at få et projekt til at fungere prøver på at skabe et miljø omkring det i et større område, at man altså sætter en almindelig uddannelseskampagne i gang omkring projektet inden for et lokalt område for at skabe baggrund for at få den faglærte arbejdskraft, som skal til, og at man ved indsats med fødemidler også skaber en bedre sundhedstilstand — for et projekt kan ikke stå isoleret fra miljøet. Det er altså for så vidt en udvidelse af „turn-key“-ideen, jeg her taler om.

Jeg har forstået ministeren sådan, at han er enig i, at det meget vel kan tænkes, at når u-landene ikke har bedt om det, er det, fordi man ikke har tilbudt det, og det er klart, at vi ikke skal pådutte u-landene et projekt, de ikke vil have, men i det øjeblik vi kan tilbyde det, er det vel tænkeligt, at de også ønsker det.

For så vidt angår leveringen af fødevarer, har jeg ikke tænkt mig, det skulle være en del af betalingen for den ydede arbejdskraft, men en almindelig gaveindsats for at forøge ernæringsstandarden i området i almindelighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. R. Christensen* til landbrugsministeren:

„Giver meddelelserne om, at ombygningen af landbohøjskolen vil andrage 135 mill. kr. i stedet for som først antaget 60 mill. kr., ministeren anledning til fornyet og utraditionel overvejelse angående skolens forhold?“

Chr. R. Christensen: Ved en tidligere lejlighed er der stillet en bevilling på 60 mill.

kr. til rådighed til ombygning af den gamle landbohøjskole på Frederiksberg, og nu forlyder det, at ombygningen ikke kan foretages for 60 mill. kr., men at der vil medgå op til 135 mill. kr., altså mere end det dobbelte. Når dette sker på et så tidligt tidspunkt i udviklingen, som tilfældet er, spørger man sig selv og andre, om vi nu kan være sikre på, at der ikke vil fremkomme yderligere krav, inden ombygningen er gennemført, og om man kan regne med, at dette ikke er en ny station på vejen til en ombygning af overordentlig bekostelig karakter. Desuden må man vel regne med, at der under byggearbejdet vil fremkomme visse overskridelser, sådan som det jo ofte hænder sig, og at man derfor må nære betænkeligheder ved de ønsker, der er fremkommet vedrørende landbohøjskolen på Frederiksberg.

Jeg vil derfor gerne spørge landbrugsministeren, om han finder det rimeligt at ofre så stort et beløb på den gamle skole. Forholdet er jo dog det, at denne skole aldrig vil blive fuldt ideel, at den formentlig altid, trods ombygningen, vil komme til at døje under pladmangel på stedet, og at dens beliggenhed er uden snæver kontakt med det praktiske arbejde med landbrug. Derfor vil jeg gerne spørge, om man ikke finder det rimeligt at begrænse ombygningen til det, der tidligere er givet bevilling til, og i stedet for bruge de penge, der kan stilles til rådighed, til at få opført den ny skole ved Odense, man har stillet i udsigt, således at man kan få en tidssvarende landbohøjskole inden for en overskuelig fremtid.

Må jeg endvidere spørge, om ikke landbrugsministeren mener, tiden er inde til en nok så utraditionel løsning som den, man hidtil har været inde på, således at man ikke får to sideordnede skoler, hvad der måske ikke engang er særlig brug for, men to specialiserede skoler, idet man henlægger de mere teoretiske fag til den gamle skole på Frederiksberg og de mere praktiske fag dér, hvor det arbejdende landbrug har sit sæde, altså midt i landet.